

Formand: Kristian Mølgaard

Solbjergvej 3, 2.

2000 Frederiksberg

20 64 44 23

krm@boelskifteadvokater.dk

Sekretariat: Peter Trudsø

Farvergade 27 D, 1.

1463 København K

28 13 64 95

pt@strafferetsadvokaten.dk

www.lffa.dk

Meddelelser nr. 11

21. december 2018

Register 2018

Vejledende salærtakster pr. 1. januar 2019

Socialt samvær, kursus og generalforsamling i Svendborg 22. – 24. marts 2019

Arrestanter må ikke ryge, når de transporteres af Kriminalforsorgen

Samarbejdet mellem EasyTranslate, Justitsministeriet og Udlændinge- og Integrationsministeriet

LFFA's formand holder møde med Kriminalforsorgens direktør 21. december 2018

Høringssvar: Cirkulæreskrivelse vedrørende beneficerede advokater

Selvstændig bestemmelse om psykisk vold

Seneste nyt fra Højesteret

Meddelelse 25: Forsøg på røveri under henvisning til straffelovens § 288, stk. 1, nr. 3, jf. § 21

Register 2018

På www.lffa.dk (efter log ind) er det under "Meddelelser" muligt at se "Register 2018". Registeret omfatter afgørelser og høringsvar fra 2018.

Under "Meddelelser" er der også registre fra tidligere år.

Det er fortsat muligt at finde afgørelser ved at anvende søgefunktionen under "Afgørelser".

Vejledende salærtakster pr. 1. januar 2019

Fastsættelse af vederlag til offentlige forsvarere og salær til beskikkede advokater i ægteskabs-, forældreansvars- og børnefjernelsessager samt advokater, der er beskikket for forurettede i straffesager (bistandsadvokater), skal fra den 1. januar 2019 ske på baggrund af en grundtakst pr. time på 1.755 kr., jf. bekendtgørelse nr. 1377 af 28. november 2018 om takster for vederlag til offentlige forsvarere, visse beskikkede advokater m.v.

Taksterne finder anvendelse i sager, hvor der tilkendes salær efter den 1. januar 2019. Hvor det med sagen forbundne arbejde i det væsentligste må anses for udført før den 1. januar 2019, finder de vejledende takster, der var gældende frem til 1. januar 2019 dog anvendelse.

Link til taksterne:

<http://www.domstol.dk/oestrelandsret/Taksterogsalaer/Documents/Salærtakster%20forsvarere%202019%2085A-3-17.pdf>

Socialt samvær, kursus og generalforsamling i Svendborg 22. – 24. marts 2019

Som tidligere annonceret i Meddelelser afholder LFFA kursus og generalforsamling i Svendborg 22. – 24. marts 2019.

Kurset afholdes lørdag den 23. marts 2019.

Generalforsamlingen afholdes søndag den 24. marts 2019 om formiddagen.

Nærmere om program og tilmelding i et senere nummer af Meddelelser.

Arrestanter må ikke ryge, når de transporteres af Kriminalforsorgen

Landsforeningens sekretær har på baggrund af flere medlemshenvendelser spurgt kriminalforsorgen, hvilke muligheder arrestanter har for at ryge, når arrestanter transporteres til retsmøder m.m.

Kriminalforsorgen har svaret følgende:

”Når arrestanterne er i vores varetægt (fra vi henter dem, til vi kører dem retur til arresten, dvs. ikke kun under selve transporten, men også imens de opholder sig i retten o.a.) må de ikke medbringe cigaretter eller andre rygegenstande - det er helt fast sikkerhedsprocedure.

De steder, hvor der er mulighed for at ryge vil som oftest være omfattet af en potentiel undvigelsesrisiko og kontakt med udefrakommende.

Arrestanterne har i nogle tilfælde mulighed for at medbringe ”Cool drops” sugetabletter.

Til øvrig orientering (oplyst til vores institutioner):

Tobak

- Der må ikke medbringes tobak/rygeartikler. Alle pauser vil foregå i et venturum, hvor der ikke må ryges.

Forplejning

- Ved længerevarende retsmøder **skal** arrestanten have forplejning med fra arresten.
- Der bliver ikke mulighed for at få overbragt/købt forplejning.”

Samarbejdet mellem EasyTranslate, Justitsministeriet og Udlændinge- og Integrationsministeriet

I linket nedenfor kan du læse om, hvad samarbejdet mellem EasyTranslate, Justitsministeriet og Udlændinge- og Integrationsministeriet betyder for tolkene, og hvad tolkene skal gøre for at blive godkendt til at udføre opgaver for Justitsministeriet og Udlændinge- og Integrationsministeriet.

Landsforeningens sekretær har 19.12.18 været i kontakt med Rigspolitiet, der oplyser, at der for øjeblikket ikke er materiale om den nye ordning målrettet forsvarsadvokater.

<https://www.easytranslate.com/da/jui>

LFFA's formand holder møde med Kriminalforsorgens direktør 21. december 2018

I Meddelelser nr. 9 (2018) er indsat en henvendelse dateret 17. oktober 2018, hvor LFFA's formand Kristian Mølgaard gør Justitsministeren m.fl. opmærksom på de udfordringer, som advokater har på grund af åbningstiderne og adgangsforholdene i arresthusene.

Som opfølgning på denne henvendelse holder LFFA's formand møde med Kriminalforsorgens direktør den 21. december 2018.

Høringssvar

LFFA's høringssvar lægges løbende på foreningens hjemmeside: <http://www.lffa.dk/hoeringssvar>

Nedenfor ses foreningens seneste høringssvar:

”Justitsministeriet
Proceskontoret
Att. fuldmægtig Mikkel Holt Christensen
Slotsholmsgade 10
1216 København K
Sendes pr. e.mail: jm@jm.dk

7. december 2018

Tak for mail af 30. november 2018 indeholdende udkast til ændringsbekendtgørelser og cirkulæreskrivelser vedrørende bobestyrere og bobehandlere samt udkast til cirkulæreskrivelse vedrørende beneficerede advokater.

Landsforeningen af Forsvarsadvokater har på bestyrelsesmøde den 5. december 2018 behandlet sidstnævnte udkast til cirkulæreskrivelse, og ønsker i forlængelse heraf at fremkomme med følgende bemærkninger.

Landsforeningens bestyrelse finder, at en ændring, som den der fremgår af udkastets punkt 6, hvorefter et beneficium i stedet for, som hidtil at fortsætte til den beneficerede når en given aldersgrænse, foreslås at gælde for en 10-årig periode med mulighed for (udgangspunkt om) forlængelse for nye 10-årige perioder, er uheldig. Bekymringen i forhold hertil er væsentligst, at det efter Landsforeningens bestyrelses opfattelse, er endog overordentlig væsentligt, at der ikke opstår, eller kan siges at opstå, en afhængighed for den beneficerede af domstolene, og, at der ej heller risikerer at opstå, eller kan siges at opstå, så meget som snert af afhængighed af domstolene eller blot mulighed for mytedannelse eller argumentation om, at en sådan afhængighed kan foreligge.

En regel som den eksisterende, hvorefter beneficiet løber indtil en given aldersgrænse, indebærer således efter Landsforeningens opfattelse en effektiv beskyttelse imod, at beneficerede advokater kan opfattes

som værende afhængige af velvilje hos domstolene (i forhold til genudnævnelse/forlængelse), hvorimod dette ikke er tilfældet, når man efter 10 år skal have, og er afhængig af indholdet af, udtalelser fra domstolene forud for en genudnævnelse/forlængelse. Den ovennævnte bekymring ved ændring af reglen, forstærkes endvidere ved det forhold, at (gen)udnævnelser – udover at bero på udtalelser fra domstolene - endog herefter forestås af Justitsministeren, landets øverste anklager.

For dommere ses at gælde en aldersgrænse. I Tjenestemandsløvens § 34, stk. 2, er således fastsat afskedigelsesalder for ”dommere og andre tjenestemandsansatte jurister ved domstolene”, og det er Landsforeningens opfattelse, at en fuldstændig pendant til denne bestemmelse, således at et tildelt beneficium fortsætter, indtil den beneficeredes opnåelse af samme alder, som den til enhver tid gældende afskedigelsesalder for dommere, er balanceret og i tråd med, at det må være samme eller tilsvarende hensyn der gør sig gældende. På samme vis synes for beneficerede advokater, at kunne trækkes en pendant til Retsplejelovens § 49a, således at det er forhold svarende til de, der gælder i medfør af Retsplejelovens § 49a, jf. § 49, for dommere, der kan/bør være vejledende/udtømmende for, i hvilke tilfælde et tildelt beneficium kan førtidigt fratages en beneficeret advokat.

Landsforeningen har ikke bemærkninger til reglerne vedrørende bobestyrere og bobehandlere, bortset fra, at det efter Landsforeningens opfattelse, jfr. ovenstående, er væsentligt andre hensyn, herunder i særdeleshed hensynet til at tydeliggøre uafhængigheden af domstolene, som der er behov for, for de beneficerede advokater, i modsætning til for de advokater, der virker som bobestyrere henholdsvis bobehandlere.

Med venlig hilsen

Kristian Mølgaard”

(høringen findes ikke på høringsportalen)

”Justitsministeriet
strafferetskontoret@jm.dk

18. december 2018

2018-731-0033, Høring over udkast til forslag til lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven, lov om tilhold, opholdsforbud og bortvisning og ægteskabsloven (Selvstændig bestemmelse om psykisk vold)

Justitsministeriet har den 20. november 2018 sendt ovennævnte lovforslag i høring, hvor der bl.a. foreslås indsat følgende bestemmelse om psykisk vold i straffeloven:

”§ 243. Den, som tilhører eller er nært knyttet til en andens husstand eller tidligere har haft en sådan tilknytning til husstanden, og som gentagne gange over en periode udsætter den anden for nedværdigende, manipulerende eller krænkende adfærd, der er egnet til utilbørligt at styre den anden, straffes for psykisk vold med bøde eller fængsel indtil 3 år.”

Høringen har været drøftet på et bestyrelsesmøde i Landsforeningen af Forsvarsadvokater (LFFA) den 5. december 2018.

LFFA har følgende bemærkninger:

Straffeloven indeholder på nuværende tidspunkt ingen selvstændig bestemmelse om psykisk vold. Den foreslåede bestemmelse har et meget upræcist gerningsindhold. Bestemmelsen vil blive vanskelig at anvende i praksis, idet det forudsætter en omfattende og særegen bevisførelse. Bestemmelsen må i øvrigt formodes at indgå i kombination med andre former for vold.

Det må anses som oplagt, at der er risiko for misbrug af bestemmelsen i tilknytning til familieretlige konflikter.

Der er i bemærkningerne nævnt andre lande (Norge, England og Wales), hvor psykisk vold er strafbart. Praksis fra disse lande bør undersøges nærmere. Det er ikke tilstrækkeligt at henvise til, at psykisk vold er strafbart i visse andre lande uden at sammenholde det med om og i givet fald hvordan bestemmelsen anvendes i praksis.

Med venlig hilsen

Kristian Mølgaard"

(høringen kan ses her: <https://hoeringsportalen.dk/Hearing/Details/62502>)

Seneste nyt fra Højesteret

Siden seneste nummer af Meddelelser er der afsagt følgende afgørelser af Højesteret (www.hoejesteret.dk) af interesse for forsvarsadvokater.

Straf for grov vold fastsat til en fællesstraf af fængsel i 1 år og 3 måneder og udvisning med indrejseforbud i 12 år ikke i strid med Danmarks internationale forpligtelser

Dom afsagt den 13. december 2018, sag 76/2018

T, en nu 24-årig libysk statsborger, der havde opholdt sig lovligt i Danmark i ca. 19 år, var ved byrettens og landsrettens domme fundet skyldig i vold af særlig rå, brutal eller farlig karakter, og blev straffet med en fællesstraf af fængsel i 1 år og 3 måneder samt udvist ubetinget med et indrejseforbud i 12 år. T, der var tidligere straffet, havde en reststraf fra en tidligere dom samt to betingede domme. Han var også betinget udvist. Den grove vold var begået i prøvetiden for de to betingede domme og den betingede udvisning.

Sagen for Højesteret angik navnlig straffastsættelsen og spørgsmålet om udvisning.

Højesteret udtalte bl.a., at det efter straffelovens § 40 og § 61 er udgangspunktet, at der fastsættes en fællesstraf, når den prøveløsladte begår nyt strafbart forhold i prøvetiden, og at det beror på en

helhedsvurdering, om der skal fastsættes en fællesstraf. Højesteret tiltrådte, at straffen var fastsat med en fællesstraf af fængsel i 1 år og 3 måneder og henviste bl.a. til, at T begik sin grove voldskriminalitet ganske kort tid efter prøveløsladelsen, og at kriminaliteten var begået i prøvetiden for de to betingede domme. Karakteren af den tidligere kriminalitet, som bl.a. omfattede besiddelse af hash med henblik på videreoverdragelse og hærværk af betydeligt omfang, blev endvidere tillagt betydning, selv om kriminaliteten ikke var ligeartet.

For så vidt angik udvisning, fandt Højesteret, at ubetinget udvisning ikke var i strid med Den Europæiske Menneskerettighedskonvention og tiltrådte, at T var udvist ubetinget med et indrejseforbud i 12 år.

Landsretten var nået til samme resultat.

Meddelelse 25

Forsøg på røveri under henvisning til straffelovens § 288, stk. 1, nr. 3, jf. § 21

Straffelovens § 288, stk. 1, nr. 3 jf. § 21

T1 og T2 blev dømt for overtrædelse af straffelovens § 264, stk. 1, nr. 1 og forsøg på røveri jf. straffelovens § 288, stk. 1, nr. 3, jf. § 21. (§ 288, stk. 1, nr. 3: "... tvinger nogen til en handling eller undladelse, der medfører formuetab for den overfaldne eller nogen, for hvem denne handler"). Forholdet blev begået over for en 75-årig mand i dennes hjem. T1 blev straffet med fængsel i 6 måneder. T2, der også blev dømt for vidnetrusler efter straffelovens § 123 over for samme forurettede, blev straffet med fængsel i 1 år.

Østre Landsrets dom afsagt den 26. september 2018, 10. afd. nr. S-2161-18

Dom afsagt af Retten på Bornholm den 16. juli 2018:

"Rettens nr. 1-400/2018

Politiets nr. 2200-76317-00001-18

Anklagemyndigheden

mod

T1

cpr-nummer XXXX77-XXXX

og

T2

cpr-nummer XXXX58-XXXX

Der har medvirket domsmænd ved behandlingen af denne sag.

Anklageskrift er modtaget den 27. juni 2018.

T1 og T2 er tiltalt for overtrædelse af

1.

straffelovens 264, stk. 1, nr. 1 og forsøg på røveri efter § 288 stk. 1, nr. 1, jf. §21, ved den 19. juni 2017 kl. 20.07 i forening og efter forudgående aftale eller fælles forståelse uberettiget at være trængt ind i det private hjem XX, X-by, via en uaflåst dør og ved vold og trussel om øjeblikkelig anvendelse af vold uberettiget at have forsøgt at skaffe sig ikke under 5.000 kr. fra F, idet tiltalte T2 væltede F ned af en kontorstol, vred hans venstre arm rundt, hvorved det var muligt at føre ham tit soveværelset, hvor tiltalte T2 pressede hans hoved ned i en dyne på en seng og udtalte: "Vil du betale de 5.000 kr. nu" og "Jeg slår sig ihjel. hvis du ikke overfører 5.000 kr. til mig" eller lignende, alt i mens tiltalte T1 ved sin tilstedeværelse understregede de udtalte trusler, og afsluttende, da tiltalte T2 slap sit tag i F, udtalte: "Vi skal lige have de 5.000 kr. med". eller lignende. Røveriet mislykkedes, idet F udtalte, at de nok skulle få pengene, hvorefter T2 og T1 forlod stedet.

2.

straffelovens § 123, for i forening og efter forudgående aftale eller fælles forståelse, samme tid og sted, som i forhold 1 beskrevet, ved vold og trussel om vold, at have forulempet F i anledning af dennes forventede forklaring til politiet eller i retten, idet tiltalte T2 udtalte: "Hvis du ringer til politiet slår jeg dig ihjel eller lignende samtidigt med, at tiltalte T2 udøvede den i forhold 1 beskrevne vold og samtidigt med at T1 ved sin tilstedeværelse understregede de udtalte trusler, herunder ligeledes beskrevet i forhold 1.

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om straf.

Tiltalte T1 nægter sig skyldig.

Tiltalte T2 kan erkende at have udøvet vold efter straffelovens 244, men nægter sig i øvrigt skyldig.

Bistandsadvokat B har på vegne af F i erstatningsopgørelse af d.d. påstået, at de tiltalte skal betale 4.200 kr. i erstatning jf. erstatningsansvarslovens § 3 samt 15.000 kr. i godtgørelse efter erstatningsansvarslovens § 26. Der tages forbehold for varigt mén, herunder udgifter til psykolog.

De tiltalte har bestridt erstatningspligten og erstatningskravets størrelse.

Sagens oplysninger

...

Tiltalte T1 er straffet senest

Ved Københavns Vestegns Politis bødeforelæg af 31. maj 2010 efter straffelovens 276, færdselslovens § 118, jf. § 72, stk. 1, bekendtgørelse om euforiserende stoffer § 27 jf. § 3 med en bøde på 13.000 kr.

Ved Retten i Glostrups udeblivelsesdom af 2. november 2010 efter straffelovens § 276, jf. § 287, stk. 1 og færdselslovens § 118, jf. § 105, stk. 1, jf. 106, stk.2, jf. § 2, stk. 1, 117d, stk. 2, jf. § 6, stk. 1, samt registreringsbekendtgørelsens § 72, stk. 2.

Ved Retten i Nykøbing Falsters dom af 9. august 2012 efter straffelovens § 276, jf. § 285, jf. tildels § 21 og § 290, jf. § 89. Prøvetid 2 år.

Ved Retten på Bornholms dom af 8. juni 2017 efter våbenlovens § 10, stk. 1, jf. § 2, stk. 1, jf. § 1, stk. 1, nr. 1, nr. 3, og nr. 8, § våbenbekendtgørelsens § 59, stk. 1, jf. § 24, stk. 2, og stk. 4, jf. våbenlovens § 10, stk. 3 jf. § 3 stk. 2, samt fyrværkerilovens § 7, stk. 1, nr. 2, jf. § 2, stk. 1, med fængsel i 6 måneder. Prøvetid i år, samfundstjeneste 120 timer. Konfiskation.

Tiltalte T2 er straffet senest

Ved Retten i Holbæks dom af 10. august 2010 efter straffelovens § 192a, stk. 1, jf. våbenlovens § 10, stk. 2, jf. § 2, stk. 1, jf. § 1, nr. 1 og 2, samt straffelovens § 266 med fængsel i 1 år og 3 måneder.

Tiltalte T1 har under denne sag været frihedsberøvet fra den 20. juni 2018 til den 27. juni 2018.

Tiltalte T2 har under denne sag være frihedsberøvet fra den 19. juni 2018 til den 27. juni 2018.

Rettenns begrundelse og afgørelse

Ad forhold 1:

Det lægges til grund, at tiltalte T2 kendte forurettede og dennes hustru gennem en årrække, og at han jævnligt kom i deres hjem, ligesom han af og til red på heste, der var opstaldet på gården, og idet han har en halvpart i en hest opstaldet dér.

Det lægges videre til grund, at tiltalte T1 havde været med T2 på besøg i forurettedes hjem i dagene inden den begåede kriminalitet, og muligvis ved en tidligere lejlighed, men at han i øvrigt ikke kendte forurettede.

Efter det foreliggende og efter de afgivne forklaringer, navnlig forurettedes sammenhængende og troværdige forklaring, lægger retten til grund, at de tiltalte indfandt sig i forurettedes hjem uden at have banket på døren eller være bedt indenfor. Det lægges videre til grund, at de tiltalte indfandt sig i forurettedes hjem for at få ham til at tage affære overfor X, der bor i en campingvogn på forurettedes ejendom, idet de tiltalte mente at have dokumentation for, at årsagen, til at T2's bil var gået itu den 12. juli, var, at der var puttet sukker i benzintanken, hvilket de mistænkte X for at stå bag. De ønskede at forurettede skulle tage fat i X, så han kunne betale regningen, men forurettede tilkendegav, at han ikke ville kontakte X, mens de var til stede. Herefter tog sagen fart, idet retten finder, at det er bevist, at tiltalte T2 udøvede den i tiltalen anførte vold og forlangte, at forurettede skulle betale 5.000 kr. og i øvrigt udtalte sig som det fremgår af tiltalen. Retten finder videre, at det er bevist, at forholdet er begået i forening, idet retten lægger til grund som bevist, at tiltalte T1 befandt sig på kontoret, som ligget lige op ad soveværelset, hvor en del af voldsudøvelsen fandt sted, under hele forløbet, og idet retten finder det bevist, at tiltalte T1 udtalte sig, som det fremgår af tiltalen.

Retten lægger til grund som bevist, at tiltalte T2 først giver slip på forurettede, da forurettede siger, at han vil betale beløbet, og først opgiver sit forehavende, da forurettede siger, at T2 har "ødelagt" hans arm, Retten finder under disse omstændigheder ikke at kunne lægge til grund, at der er tale om tilbagetræden fra forsøg.

Ad forhold 2:

Efter de afgivne forklaringer, herunder tiltalte T2s egen forklaring, lægger retten til grund som bevist, at T2 har udtalt sig som anført i tiltalen. Efter den udøvede vold i forhold 1 finder retten og den umiddelbart i forlængelse heraf anførte udtalelse i forhold 2, finder retten det bevist, at tiltalte T2 er skyldig i den rejste tiltale.

Efter det foreliggende og efter det forklarede finder retten ikke, at der er ført tilstrækkeligt bevis for, at tiltalte T1 er skyldig i den rejste tiltale, hvorfor han frifindes herfor.

Straffen fastsættes for så vidt angår T1 til fængsel i 8 måneder, jf. straffelovens § 264, stk. 1, nr. 1 og § 288, stk. 1, nr. 1, jf. § 21.

Straffen fastsættes for så vidt angår T2 til fængsel i 1 år og 3 måneder, jf. straffelovens § 264, stk. 1, nr. 1 og § 288, stk. 1, nr. 1, jf. § 21 og straffelovens § 123.

Retten har lagt vægt på omstændighederne ved den udøvede kriminalitet og finder ikke, at der er tale om et egentlig hjemmerøveri, men finder snarere, at forholdet har elementer af afpresning og vold, men finder, at gerningsindholdet i straffelovens § 282, stk. 1, nr. 1, er opfyldt. Retten har ved strafudmålingen lagt vægt på, at røverforsøget er begået i forening mod en ældre mand på 75 år, samt omstændighederne og optakten til røverforsøget samt på at der ikke er sket alvorlig skade. Retten har videre lagt vægt på, at tiltalte T2 har været den centrale og udfarende person under voldsudøvelsen, og at han tidligere er straffet for personfarlig kriminalitet.

Retten tager erstatningspåstanden. jf. Erstatningsansvarslovens § 3 til følge som nedenfor bestemt. Retten finder ikke grundlag for at tilkende godtgørelse efter erstatningsansvarslovens § 26. Retten har herved lagt vægt på den udøvede kriminalitets omfang, herunder, at der ikke er sket alvorlig skade samt på forløbets korte varighed.

Thi kendes for ret:

Tiltalte T1 skal straffes med fængsel i 8 måneder.

Tiltalte T2 skal straffes med fængsel i 1 år og 3 måneder.

De tiltalte skal betale sagens omkostninger.

De tiltalte skal inden 14 dage in solidum til F, c/o bistandsadvokat B betale 4.200 kr. med tillæg af procesrente fra dommens dato.”

Østre Landsrets dom afsagt den 26. september 2018:

”Anklagemyndigheden

mod

1) T1

...

2) T2

...

Bornholms Rets dom af 16. juli 2018 (1-400/2018) er anket af T1 og T2.

T1 har nedlagt påstand om frifindelse, subsidiært formildelse.

T2 har erkendt overtrædelse af straffelovens § 244 ved at have skubbet F ned af stolen og ved at have haft fat i hans skulder, men har i øvrigt påstået frifindelse samt formildelse.

Anklagemyndigheden har påstået domfældelse i overensstemmelse med den i byretten rejste tiltale samt skærkelse.

Den for F beskikkede bistandsadvokat har nedlagt påstand om, at de tiltalte dømmes til at betale erstatning og godtgørelse som for byretten og har taget forbehold for yderligere skader og varigt men.

Forklaringer

Der er i landsretten afgivet supplerende forklaringer af de tiltalte og vidnet F.

De i byretten af vidnerne V1, V2 og V3 afgivne forklaringer er dokumenteret i medfør af retsplejelovens § 923.

Tiltalte T1 har supplerende forklaret blandt andet, at T2 på vejen til F ikke var ophidset. Stemningen var god, da de ankom. Da F og T2 begyndte at tale, gik han ud i gården for at ryge. Han har ikke nævnt beløbet på 5.000 kr., og han husker ikke, at der blev talt om beløbet. Han hørte første gang om beløbet, da han blev afhørt af politiet. Han havde før gerningstidspunktet af T2 fået at vide, at der var noget galt med bilen, hvilket T2 var ked af, da han lige havde købt bilen. Han har ikke efterfølgende talt med T2 om episoden.

Tiltalte T2 har supplerende forklaret blandt andet, at han krævede i alt 5.000 kr. for reparationen, aftappet benzin samt svie og smerte for afsavn af bilen. Han og F skændtes. F sparkede ud efter ham. Han var ophidset og kan derfor måske have haft lidt for hårdt fat i F. F indvilligede alligevel i at være med til at skaffe pengene hos X; det kan godt være, det var fordi, han havde haft fat i ham. Da han sagde, at det ville blive værre, hvis politiet blev involveret, havde han front mod F. Han mente, det ville blive værre for ham, F og X. Da han var på vej ud sammen med F, var T1 på vej fra gården ind i huset igen.

Vidnet F har supplerende forklaret blandt andet, at T2 ville have, at han skulle overføre pengene via hans netbank. T1 var i kontoret. Han mener ikke, at T1 sagde noget. Han kunne ikke se T1, mens han var i soveværelset. Da han kom op og stå igen, og da T2 var på vej ud, var T1 i kontoret ved kontorstolen. T2 sagde på vej ud ad døren, at han ville blive slået ihjel, hvis han sagde det til politiet. T1 sagde to gange til T2 "vi skal have de 5.000 med" eller lignende. T2 og siden T1 forlod huset, hvorefter han låste døren. Han fik for 34 år siden i Afrika en bakteriesygdom, Reiters syndrom. Sygdommen gør, når den er i udbrud, ham meget træt og giver mange smerter. Sygdommen brød ud igen nogle dage efter episoden, og er ikke som ved tidligere lejligheder forsvundet efter en uge eller to, hvilket han finder meget foruroligende. Armen har det bedre, men er stadig øm.

Tiltalte T1 har været frihedsberøvet fra den 20. juni 2018 til den 27. juni 2018.

Tiltalte T2 har været frihedsberøvet fra den 20. juni 2018 til den 27. juni 2018 samt fra den 16. juli 2018.

Landsrettens begrundelse og resultat

Ad forhold 1

Også efter bevisførelsen for landsretten findes de tiltalte af de grunde, der er anført i dommen, skyldig i forholdet som beskrevet i tiltalen, dog således at røverforholdet henføres til straffelovens § 288, stk. 1, nr. 3, jf. § 21.

Ad forhold 2

Også efter bevisførelsen for landsretten findes tiltalte T2 af de grunde, der er anført i dommen, skyldig i forholdet. Landsretten tiltræder videre, at tiltalte T1 er frifundet for forholdet.

Straffen, der for tiltalte T1 fastsættes efter straffelovens § 264, stk. 1, nr. 1, og § 288, stk. 1, nr. 3, jf. § 21, nedsættes til fængsel i 6 måneder.

Straffen, der for tiltalte T2 fastsættes efter straffelovens § 264, stk. 1, nr. 1, § 288, stk. 1, nr. 3, jf. § 21 og § 123, nedsættes til fængsel 1 år.

Der findes efter kriminalitetens karakter ikke grundlag for at gøre straffene helt eller delvis betinget, heller ikke med vilkår om samfundstjeneste.

Efter de juridiske dommers bestemmelse tiltrædes videre byrettens erstatningsafgørelse.

Thi kendes for ret:

Byrettens dom i sagen mod T1 og T2 ændres, således at T1 straffes med fængsel i 6 måneder, og således at T2 straffes med fængsel i 1 år.

I øvrigt stadfæstes dommen.

Statskassen skal betale sagens omkostninger for landsretten.”